

Problemet om disses behandling er et problem om afvikling af den almindelige indkomstskat og hører derfor ikke hjemme i diskussionen om kapitalvindingsskattens beståen eller udryddelse.

Ej heller har lovforslaget noget med spekulantbetragtninger at gøre, da spekulanters og ejendomshandlers forhold jo omfattes af statskattelovens § 5 a og helt falder uden for området for lov om særlig indkomstskat, jfr. navnlig lovens § 3, stk. 1, nr. 2.

Alt i alt er der tale om en lov til gavn for ingen. Kapitalvindingsskattens bevarelse tjener kun tilfredsstillelse af snæversynede misundelsesbetragtninger. Landets økonomi er nu gjort alt for dårlig til, at folkettingen kan tillade sig at tage hensyn til sådan noget – endsige til, at visse partier vil tabe ansigt, fordi de gennem årene i deres ukyndighed har stemt for kapitalvindingsskattens indførelse, bevarelse og skærpelse. Helt barokt er det, at folk med offentlige pensioner, der får deres enorme kapitalgevinster frie for særlig indkomstskat, formueskat og ejendomsskat, ofte er nogle af de ivrigste til at hyle op mod, at det erhvervsliv, som også de skal leve af, frigøres for kapitalvindingsskatteåget. Og for disse protesterende fortsætter inflations sikringen jo til deres dages ende, mens den for de kapitalvindingsskatte ramte ophører ved afhændelsen af kapitalgodet.

Fremskridtspartiet har overvejet, hvorvidt enkelte dele af loven – for eksempel om gratialebeskatning – burde blive stående fremfor den foreslåede totalophævelse. Loven om særlig indkomstskat fremstår midlertid efter de talrige komplicerede ændringer som et sammensuriumsmakværk. Det må derfor være bedre at rydde grunden helt og så i stedet indbygge eventuelle gratialebeskatningsregler etc. i ligningsloven eller andre steder i skatte-

lovgivningen.

Skulle det ikke være muligt at trænge igennem med totalophævelsen, foretrækkes naturligvis fremfor den nuværende tilstand enhver lempelse.

Kapitalvindingsskatte reglerne blev senest ændret væsentligt ved lov nr. 189 af 22. maj 1975. Baggrunden for denne ændring var, at partiet venstre havde afvist skriftligt tilbud af 30. april 1975 fra fire partier repræsenterende 47 folketingsmedlemmer om at lempe skatten. I stedet var partiet den 9. maj 1975 indgået i forlig med socialdemokratiet. Dette forlig indebar en skærpelse af kapitalvindingsskatten bl. a. ved, at beskatningsprocenten blev 75.

De to partier har fortsat denne linie ved Marienborgaftalerne om, at al jord og fast ejendom fremtidig skal kapitalvindingsbeskattes med årlige milliardbeløb.

Denne aftale må klart ses som partiernes forsøg på at klare statsunderskuddet (på 39.000 millioner kroner i 1979) ved skatteskærper.

Efter fremskridtspartiets opfattelse må dette underskud imidlertid bringes ud af verden ved besparelser.

Fremskridtspartiets svar på Marienborgkapitalvindingsskattemangedoblingerne (eller værdistigningsskat, som SV-regeringen selv kalder det) er derfor nærværende forslag om kapitalvindingsskattens øjeblikkelige afskaffelse.

Om kapitalvindingsskattens dårligdomme henvises i øvrigt til »Fremskridt«, 1977-21, side 17 med henvisninger samt til 1978-1, side 28.

Forslaget er i det store og hele en genfremsættelse af tidligere fremskridtsforslag, bl. a. nr. 95 af 27. november 1975 og nr. 32 af 11. oktober 1977, se vedr. det sidste Folketingstidende 1976-77, forhandlingerne sp. 327 og 1194 samt tillæg A sp. 555.